

In incinta perimetrelui deschis deocamdată, sunt prezентate vestigii din secolele IV, VI, X-XI, premergătoare fazelor voievodale, cît și urme materiale datind din epoca medievală, care punctează marile etape de construcții, amplificări și refaceri, începînd din a doua jumătate a secolului XIV pînă în secolul al XVIII-lea.

Zidurile, devenite ele însele obiecte de muzeu, aduc în fața vizitorului, cu o mare forță de convingere, eforturile unor personalități de seamă din istoria patriei, domnitorii care s-au distins prin politica lor de neatîrnare, de păstrare nealterată a ființei neamului nostru.

Căci, aşa cum spunea în cuvîntul inaugural tovarășul Amza Săceanu, președintele Comitetului municipal București pentru cultură și educație socialistă, „noul muzeu... este în esență nu numai o succesiune de dovezi materiale ale unei istorii sbuciumate pe care au înfruntat-o ca eroism frântării noștri, ci și o ilustrare concretă a capacității creațoare, a gustului de trăinicie și frumos pe care zecile de

generații de meșteșugari le-au împărtășit în ziduri, l-au dăltuit în piatră, l-au asternut pe vase, pe obiecte de podobă”.

Rezolvarea muzeotehnică adoptată merită o mențiune aparte. Si aceasta pentru că, pe lîngă marcarea atență a fazelor constructive și a restaurărilor recente, expunerea în vitrine a obiectelor găsite în săpatură permite o imagine împedite a relației om-monument, personalizează pe acel meșteri anonimi care au trudit la realizarea Palatului voievodal în diferitele sale etape de existență.

Prin deschiderea acestei noi unități, Bucureștiul s-a imbogățit cu un obiectiv capabil să rețină înde lung atenția vizitatorilor.

Incheiere, ne simțim datori să subliniem competența, corectitudinea și pasiunea colectivului care a lucrat la realizarea muzeului (arheologii Panait I. Panait și Aristide Ștefănescu, împreună cu arhitectul Nicolae Pruncu).

M.D.

1 1 I U N I E 1 8 4 8 - 1 9 7 2

La împlinirea celor 124 de ani de la grandiosul eveniment revoluționar de la 1848 au avut loc o serie de manifestări sărbătoresoare în întreaga țară.

Pînătore evocările omagiale organizate cu acest prilej se numără și simpozionul realizat de Muzeul de istorie a municipiului București, în chiar incinta Casii memoriale „Nicolae Bălcescu”, în ziua de 11 iunie, zi în care la 1848 Gheorghe Bibescu semnase proclamația și fusese acceptată formarea unui guvern provizoriu.

Cu multă inițiativă, cum de altfel s-a dovedit la fiecare aniversare istorică mai deosebită, colectivul de specialiști ai muzeului, împreună cu cîțiva cercetători din alte muzeu au reunit într-un cadru festiv vizite la diversele muzeu și monumente din Pitești, Golești, Bălcești și Cotmeana, la fiecare popas fălnuindu-se expunerii, urmate de ample discuții.

La mănăstirea Cotmeana, Panait I. Panait, șef de secție la Muzeul de istorie a municipiului București, a vorbit despre istoricul acestui monument. Aparținând celei de-a doua jumătăți a secolului al XIV-lea, construită în timpul domniei lui Mircea cel Bătrîn, mănăstirea Cotmeana prezintă particularități de construcție de care se ține seama și în restaurarea ce i se face actualmente.

In conacul Bălceștilor, momentul central al acestei manifestări – după prezentarea lui Horia Nestorescu-Bălcești, directorul muzeului, în saloul principal, s-au evocat evenimentele anului 1848, amintind celor de față figurile cele mai proeminente ale aceliei frântării perioade: N. Bălcescu, C. A. Rosetti, A. G. Golescu, Ion C. Brătianu, I. Heliade Rădulescu, Cristian Tell, Stefan Golescu, Ion Cimpineanu, Ana Ipătescu și alte nume istorice,

ce nu pot fi uitate, au fost reactualizate vorbindu-se de mișcarea revoluționară din Muntenia.

Tot la acest muzeu, Aurel Duțu, șef de secție la Muzeul de istorie a municipiului București, a susținut o sintetică comunicare despre „11 iunie la București”, discutînd bazele unui stat român modern întemeiat pe ideile Proclamației de la Izlaž.

Cei prezenți au vizitat muzeul memorial „Nicolae Bălcescu”, după care s-a mers prin Împrejurimi, în comuna Bălcești, unde se păstrează și astăzi multe urme ale familiei revoluționarului Bălcescu.

La Golești, în incinta bogatului muzeu, condusă de Vasile Novac, directorul acestei instituții, s-a relatat oaspeților conjunctura politică a acelor vremi, în care reprezentanții familiei Golescu au avut un rol însemnat.

Grupul de participanți a făcut un popas în Muzeul viticulturii și pomiculturii din Golești, din imediata apropiere a Muzeului „Golești”, interesant prin diversitatea locuințelor și a mobilierului popular expus în interioare.

In final s-a vizitat biserică din Golești, căreia i s-a făcut o scurtă prezentare.

Prețioasele explicații oferite de Petre Dache, directorul Muzeului de istorie a municipiului București, în fiecare punct de oprire au întregit ansamblul de impresii asupra evenimentelor evocate.

Deși această manifestare s-a putut bucura de o mai largă participare i s-a adus memorie evenimentelor petrecute la 1848 omagiul ce i se cuvenea.

Pînă anul viitor, cînd se vor împlini 125 de ani de la aceste evenimente și se vor organiza desigur ample sărbătoriri pretutindeni, salutăm acțiunea

Muzeului de istorie a municipiului București, astăzi, cind s-au transformat în realitate cuvintele lui Nicolae Bălcescu din 1850: „...Va veni ziua fericită, ziua izblîndirii, cind omenirea întreagă

se va scula...; atunci nu va mai fi nici un om roo
nici nație roabă, nici om stăpân pe altul, nici popor
stăpân pe altul, ci domnia Dreptății și Frăției!“.

Aurora BĂDILĂ

„MĂRTIŞORUL — UNIVERS ARGHEZIAN”

În urmă cu cinci ani, la 14 iulie 1967, se stingeau din viață autorul „Florilor de mucigai”, Tudor Arghezi, despre care G. Călinescu spunea în 1927 că îl socotește drept „cel mai mare poet contemporan al nostru” (volumul „Ulysse”).

Ca un gest de profund respect față de cel ce prin ale sale *cuvinte potrivite* a înnobilat cu sensuri noi limba noastră românească, în ziua Implinirii celor cinci ani, în 1972, a fost adus un delicat omagiu, chiar la locul „așezământului Mărțișor”, care va continua să-și primească cu aceeași ospitalitate prietenescă musafirii, devenind casă memorială.

Muzeul literaturii române, sprijinit de familia scriitorului, Mitzura și Baruțu Argezi, a inaugurat în acest cadru expoziția omagială „Mărțișorul — univers argezian”, organizată în interiorul miniatural al atelierului uitipografic, ce poartă denumirea „Potograful Mărțișor”, care amintește insușirile de „scriitor și mestер tipograf” ale lui Tudor Arghezi.

În mijlocul unui mare grup de iubitori ai artei arghiene, Alexandru Oprea, directorul Muzeului literaturii române, a rostit un cuvânt de salut, evocând perioada plăsmuirii atâtior creații cunoscute ale mareului poet.

După cuvintele scriitorului Paul Anghel, apropiat colaborator al edițiilor volumelor de opere arghiene, au fost invitați actorii Lia Sahighian,

Irina Petrescu, Lucia Mureșan, Nicolae Brancomir și Virgil Ogășanu, care au citit stihuri de adincă emoționalitate din opera poetului.

În grădina Mărțișorului, gazdele, Mitzura și Baruțu Argezi, au adresat o caldă invitație celor de față de a trece pragul locuinței maestrului Argezi, a cărei poartă va rămâne „de-a pururea deschisă”. Vizitarea interioarelor Mărțișorului, „pațria literaturii mele” — cum o numește Argezi în insușirea aproape 30 de ani de robușetea făuritorului de „slove de foc”, a încheiat festivitatea omagială.

Ritmul cadențat al „Testamentului” răsunind în foșnetul umbros al pomilor roditori din curtea Mărțișorului, expoziția omagială și deschiderea casei memoriale au oferit vizitatorilor o atmosferă caldă, umână, proprie nostalgiei versurilor poetului. Un gînd frumos unanim s-a îndreptat spre cel ce și-a făcut un crez din locuință sa: „...Te-am ridicat pe-o coastă de izvoare | Și-imprejmându-ji linisteau cu astri, | Te las albind prin pomi din depărtare | Cuib fermecat, ca din cocori albaștri”.

Merită felicitată ideea acestei manifestări de omagiu și promptitudinea infăptuirii ei, la prietenosul „Mărțișor”, în casa marei Argezi.

Aurora BĂDILĂ

DESCRIDERE CASEI MEMORIALE „OTILIA CAZIMIR”

fotografii, mape cu corespondență, mărturii ale epocii literare ieșene a Otiliei Cazimir.

Pe placă memorială sunt înscrise cîteva frumoase versuri:

Unde mi-e inima, florilor?
Dăruită-l, demult, tuturor...
Cind o fi să mă duc,
să mă duc,

Pentru voi am să-ntîrzii din mers,
Să mai rup, să mai fur, să v-aduc,
Cite-un gînd, cite-un vis, cite-un vers...

Otilia Cazimir

La festivitatea inaugurală a luat parte o numerosă asistență — iubitori ai poeziei, cititori și admiratori ai Otiliei Cazimir; cuvinte omagiale au rostit prof. Ioan Arhip, directorul Complexului muzeistic Iași, și prof. univ. dr. doc. Constantin Ciopraga.

Liviu RUSU

Simbătă, 10 iunie a.c., la Iași, a avut loc festivitatea de deschidere a Casei memoriale „Otilia Cazimir”, din str. Bucăinescu nr. 4. Casa păstrează întrocmai atmosfera în care a trăit și a creat scriitoarea, adăpostind obiecte de familie, manuscrise,